

<http://physicsweb.org/article/news/9/6/3>

2005/06/03

اکسیژن تحت فشار غیرمغناطیسی می‌شود

یک تغییر حالت‌جامد در کسیژن (که فیزیک‌پیشه‌ها مدت‌ها است فکر می‌کردند رخ می‌دهد) سرانجام دیده شده است. اکسیژن در دماهای کم یک جامد ملکولی ی بسیار مغناطیسی است، اما سال‌ها است فیزیک‌پیشه‌ها حدس می‌زنند در فشارها ی زیاد این ویژگی ی مغناطیسی از بین می‌رود. ایگر گنجانک^[1] از آزمایش‌گاه لئون بُریوئن (ال‌ال‌ب)^[2] در سکلی نزدیک پاریس، دریافت‌هه اکسیژن در فشار حدود 80 000 چو غیرمغناطیسی می‌شود. شاید این کار به اخترشناس‌ها کمک کند درک بهتری از درون سیاره‌ها ی غول (مثل برجیس و کیوان) به دست آورند. این‌ها شامل اکسیژن و جامد‌های نارسانا ی دیگری مثل نیتروژن و هیدروژن اند^[3].

اکسیژن جامد تنها مغناطیس ملکولی ی ساده ی شناخته شده است. این ماده در فشار چو (10^{-4} گیگاپاسکل) یک نارسانا ی پادفرومغناطیس است، اما در فشار حدوداً 96 گیگاپاسکل آبرسانا و فلز می‌شود. نظریه پیش‌بینی می‌کند اکسیژن ویژگی‌ها ی مغناطیسی یش را پیش از تبدیل شدن به آبرسانا از دست می‌دهد، اما این حالت غیرمغناطیسی قبلاً در هیچ آزمایش ی مستقیماً دیده نشده بود. گنجانک در آزمایش‌ها ی در ال‌ال‌ب، برا ی اولین بار این غیرمغناطیسی شدن را دیده است.

در این آزمایش، پراکنده‌گی ی نوترون از یک نمونه ی ریز چندبلوری ی اکسیژن جامد به اندازه ی فقط 0.5 میلی‌متر مکعب بررسی می‌شود. با استفاده از دو گیره ی ظرفی می‌شود این نمونه را تا فشارها ی زیاد متراکم کرد. گنجانک با بررسی ی تغییرات پراکنش نوترون از نمونه با افزایش فشار، دریافت در فشار حدوداً 8 گیگاپاسکل نظم مغناطیسی ی بلندبرد کاملاً از بین می‌رود. این فشار بسیار کمتر از فشار گذار نارسانا فلز یا آبرسانا است.

گُنچارِنگُ می‌گوید: ”با این بررسی چیزها یی در این باره می‌آموزیم که چه‌گونه جامدها ی ساده ی نارسانا یی مثل - اکسیژن، نیتروژن، و هیدروژن، تحت - فشار فلز (یا در موارد ی آبرسانا) می‌شوند. این بررسی را می‌شود برا ی آزمودن - مدل‌ها ی نظری هم به کار برد.“ گُنچارِنگُ بنا دارد مطالعه آش را به تک‌بلورها ی اکسیژن - جامد هم گسترش دهد. به این ترتیب می‌شود اطلاعات - دقیق ی از جا ی اتم‌ها ی اکسیژن در ساختار - بلور به دست آورد. به این وسیله او خواهد توانست یک مدل - نظری را بیازماید که پیش‌بینی می‌کند در اکسیژن - جامد تحت - فشار نوع ی زنجیره‌ها ی غیرمغناطیسی تشکیل می‌شود. این مدل را اخیراً (2002) فیزیک‌پیشه‌ها یی از دانش‌گاه‌ها ی راتگرز [4] و کُرینل [5] پیش نهاده اند.

- [1] Igor Goncharenko
- [2] Laboratoire Léon Brillouin (LLB)
- [3] Physical Review Letters **94** 205701
- [4] Rutgers
- [5] Cornell